

ייסורין צורך שלמות

(דברים שהשمعתי בנסיבות ברית מילה לבנות של אבדרו ודיבנה מנידס, ובכדו של הרמן מרקין, בביהכ"ס המרכז היהודי)

אימתא בגמו קדושין דף ס"ו ע"ב, תביא, בעל-מוס שעובד עבודתו פסולה, מגלי?...ילכן אמר הנבי נתן לו את בריתני שלום", כשהוא שלם ולא כשהוא חסר. והא שלם כתיב? א"ר נחמן, ויל"ו קטיעא הוא.

והנה מזה פרדוכס נפלא: רק כשיש ויל"ו קטיעא יכול אדם להגיע לידי שלימות. הדרך לשלמות -- ע"י פגימה וחסרונו. אם יש לך אדם השרווי כלו בשлом, חזקה עליו שאיבנו שלם. אדם שאיבנו מודע לחסרונו, לפgem, ואינו מוכן לקבל על עצמו ייסורים, גם השלמות לא תהיה מנת חלקו. וידוע הפטגם החסידי: "אין לך לב שלם כלב בשבר".

והנה מה שאמרנו לגבי ברית כהונת טופסים גם לגבי ברית מילה. כריתתبشر העלה עומדת במקום ויל"ו קטיעא כהדרך הכיבוטוחה שלמות.

חולוקים הם בני אשכנז ובני ספרד אם מברכים ברכת שהחינו בברית מילה. הספרדים נוהגים כפeko של הרמב"ם שמברכים ברכת הזמן, וайлוי האשכנזים בגרירים אחרי הגאנדים שסוברים שאין לברך שהחינו בברית מילה. וטעם עטם: שהחינו באה על השמחה, ומשום צערاء דיבוקא אין השמחה שלימה ולכן אין מברכים אותה.

ומה טעם שבני ספרדים כן מברכים שהחינו? האם לך אבן להם, שאין רגילים לצערא דיבוקא? ונראה שההתשובה היא כפי מה שאמרנו: ברית מילה כברית כהונת בנوية על יסוד הויל"ו קטיעא. כאב כריתת העלה, צערא דיבוקא כשהוא מתבוסט בדמיו, היסורים של היהודי בראשית דרכו, הם לא רק הכהנה לחמי השלימות אלא חלק בלתי-נפרד של בקשת השלימות, ואשר על כן "צערא דיבוקא" הוא חלק של השמחה עצמה, שמחות היגיינה להשיג את השלימות הגופנית והרוחנית שהיא בהישג יד כל אדם שאיבנו חס על רגשותיו ומתקבל על עצמו באהבה את הויל"ו הקטיעא, צערא דיבוקא.

מעבינון, שברצ ישראל נוהגים אפילו האשכנזים לברך שהחינו בברית מילה וכפeko של הרמב"ם. ולהלא דבר הוא: אין א"י נקנית אלא על-ידי ייסורים...

הך הבימול בא לעולם מרובה בזכויות: אבא ואמא... בכד לרמן ואולה מרקין המפורטים בקהלתנו... בין לד"ר יצחק ברויער ז"ל... ובושאשמו של אבי הסbeta שלו, ר' ליב מירקין ז"ל... נווסף רזה: הך הנמול הריהו יורש לשתי המסורות גם יחד, של ספרד ושל אשכנז. ולפיכך זהה הברכה הכלולה שאנו מצילים על ראשו -- רגשות לצער כל יחיד ויחיד, והבטחון שצער זה של כריתת הברית תהיה הצער הכלי-גדול שיטבול לאורך כל חייו עמווע"ש, וכן יגיע